

รางวัลชนะเลิศการประกวดเรียงความระดับมัธยมศึกษา เนื่องในวันอาเซียน (ASEAN DAY)

หัวข้อ "เรียนอย่างไร ให้นาคตสไลในประชาคมอาเซียน"

โดย นายทศพร คำดวง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

ชื่อผู้ควบคุมการเขียนเรียงความ คุณครูณิรันทร์ นาครกระแสงร์

เด็กเอ๋ยเด็กดี	ต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน
หนึ่ง นับถือศาสนา	สอง รักษาธรรมเนียมมั่น
สาม เชื่อพ่อแม่ครูอาจารย์	สี่ วิชาที่เรียนต้องสอาดก่อนหวาน
ห้า ยึดมั่นกตัญญู	หก เป็นผู้รู้รักการงาน
เจ็ด ต้องศึกษาให้เชี่ยวชาญ	ต้องมานะบากบั่นไม่เกียจไม่คร้าน
แปด รู้จักออมประหยัด	เก้า ต้องซื่อสัตย์ตลอดกาล
น้ำใจนักกีฬากล้าหาญ	ให้เหมาะกับกาลสมัยชาติพัฒนา
สิบ ทำตนให้เป็นประโยชน์	รู้บาปบุญคุณโทษสมบัติชาติต้องรักษา
เด็กสมัยชาติพัฒนา	จะเป็นเด็กที่พาชาติไทยเจริญ

จากบทเพลง หน้าที่เด็ก ข้างต้นคงจะเป็นที่คุ้นหูคนไทยทุกคน ซึ่งอาจตีความได้ว่าการศึกษาไทยมักจะมุ่งเน้นเพียงให้เด็กนักเรียนเป็นคนเก่ง คนดีของประเทศชาติ แต่ยังไม่มองการณ์ไกลถึงการรวมกันของกลุ่มประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2558 ประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ประกาศเป็นประชาคมอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียนที่ได้ลงนามกันไว้ ซึ่งต้องมีการเตรียมพร้อมบุคลากรของประเทศให้พร้อมสำหรับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ประการสำคัญก็คือ การให้ศึกษาให้มีความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมสู่อนาคตในประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ที่โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นโรงเรียนนำร่องมาตรฐานสากล (School Hub) มีการจัดการเรียนการสอนเป็นมาตรฐานสากล ให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ครอบคลุมถึงกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงกฎบัตรอาเซียนด้วย นับว่าเป็นโอกาสอันดีของนักเรียนที่ได้เป็นผู้มีทรรศนะกว้างไกลก้าวสู่วันใหม่กับประชาคมอาเซียนด้วยความพร้อมเต็มที่

นอกจากจะเรียนให้มีความรู้พื้นฐานแล้ว ทักษะกระบวนการก็นับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ผู้เรียนต้องมีทักษะพื้นฐานด้วยการติดต่อสื่อสารให้ได้อย่างน้อย 2 ภาษาคือ ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศสมาชิก

อาเซียนอีก 1 ภาษา รู้จักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทางสร้างสรรค์ อันจะเป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง และเมื่อมีปัญหาอุปสรรคต้องมีการแก้ปัญหาด้วยความใจเย็น รอบคอบ มีความเป็นผู้นำพร้อมลงมือแก้ไขให้ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะต้องมีพื้นฐานในเคารพ ยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนาของประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียนและร่วมแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเสรีตามแนวทางประชาธิปไตยซึ่งทั้งการเรียนให้ได้ความรู้และทักษะกระบวนการจะ เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีเจตคติที่ดีในเชิงบวกที่จะร่วมกันรับผิดชอบ ตระหนัก สำนึกและภาคภูมิใจในความเป็น ประชาคมอาเซียนที่จะนำพาประชาชนในประเทศสมาชิกให้มีความเป็นหนึ่งเดียว มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ดังนั้น เรียนเพื่ออนาคตสดใสในประชาอาเซียนคือ ต้องเรียนให้มีความรู้ในประชาคมอาเซียน ฝึก ทักษะกระบวนการในการติดต่อสื่อสาร 2 ภาษาประกอบกับผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้มีคุณค่า แก้ปัญหา อย่างถูกวิธี รักเคารพในศักดิ์ศรีของประเทศสมาชิกและมีเจตคติที่ดีพร้อมร่วมกันรับผิดชอบ ตระหนักใน ภาระหน้าที่ ภูมิใจในความเป็นอาเซียน ซึ่งการรวมตัวกันเป็นประชาคมในปี พ.ศ.2558 นี้ก็จะทำให้ ผู้เรียนสามารถปรับตัวใช้ชีวิตท่ามกลาง ความเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี มีความสุข มีอนาคตที่มั่นคง อย่างแน่นอน ดังกาพย์ยานี 11 ที่ข้าพเจ้าร้อยกรองไว้ดังนี้

สองห้าห้าแปดนี้	นับเป็นปีที่สำคัญ
สมาชิกอาเซียนนั้น	รวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียว
มันคงเข้มแข็งก้าวหน้า	ทั้งการค้าการท่องเที่ยว
ตลาดและฐานผลิตเดียว	ประชาคมที่ภูมิใจ
เศรษฐกิจดีก้าวหน้า	วัฒนธรรมนำสดใส
การศึกษาพัฒนาไกล	สังคมได้ประโยชน์ดี
เตรียมพร้อมต้องเรียนรู้	ให้เป็นครูโดยหน้าที่
ค้นคว้าอย่างเสรี	ใฝ่ศึกษาพัฒนาตน
มีความรู้เป็นพื้นฐาน	พร้อมเชี่ยวชาญไม่ฉงน
สองภาษามีกังวล	ขยายผลมากทวี
ยอมรับความแตกต่าง	เป็นแนวทางสามัคคี
แก้ปัญหายุทธวิธี	เทคโนโลยีคิดใช้เป็น
ตระหนักสำนึกใน	ความเป็นไทยมิให้เหิน
อาเซียนจักรรวมเป็น	ประชาคมที่สมบูรณ์.

ในงาน Chiang Mai University International Day ครั้งที่ 5 "ประชาคมอาเซียน : อะไร : ทำไม : อย่างไร : สำคัญ
ตรงไหน?" วันที่ 10 สิงหาคม 2554 ณ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่